

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.

MATTHEUS 5 : 17.

No. 24. 15 December.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	6e Jaargang 1901.
--------------------------------	---	------------------------------------

Buitengewone Algemeene Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, op Zondag 10 Nov. 1901.

Tengevolge van een besluit van het Eerste Presidentschap werd een Buitengewone Algemeene Conferentie gehouden op Nov. 10 l.l. in den Tabernakel te Salt Lake City, welke ten doel had om op de Algemeene Autoriteiten der Kerk te stemmen. De Tabernakel was geheel gevuld en de Algemeene Autoriteiten werden zonder één verschillende stem algemeen ondersteund. Alle Afdeelingen van Zion uitgenomen één waren vertegenwoordigd.

Het tafereel in de namiddag-vergadering, toen het Priesterschap op het platvorm en in het middengedeelte des Tabernakels volgens hunne autoriteit de plaatsen bezet hadden, was zoo indrukwekkend dat geen man, vrouw of kind welke hetzelfde aanschouwden zoolang als zij leven vergeten zullen. Een meer indrukwekkend schouwspel kon in de wereld niet gezien worden dan toen elke afdeeling van het Priesterschap in hunne orde met niet één man uitgezonderd de rechterhand ophief en de Algemeene Autoriteiten ondersteunde.

VOORMIDDAG-VERGADERING.

Tegenwoordig waren van de Algemeene Autoriteiten: het Eerste Presidentschap, negen der Twaalf Apostelen, Patriarch John Smith, de Zeven Eerste Presidenten der Zeventigers, en de Presideerende Bisschop en zijn Raadgevers. Het koor en de Vergadering zong het lied:

„Our God, we raise to Thee”.

Gebeden door Ouderling Matthias F. Cowley, waarna het koor het lied zong:

„All hail the glorious day”.

De eerste spreker was President Joseph F. Smith verklarende duidelijk en volkomen het doel van deze Conferentie, en gaf andere onderrichtingen van groote waarde voor de Kerk, tevens las hij een openbaring door Joseph Smith van 13 Januari 1841, te Nauvoo gegeven, welke hoofdzakelijk over de organisatie, order en autoriteit van het Priesterschap handelt. (Zijne redevoering hopen wij binnen eenigen tijd in „De Ster” te kunnen opnemen.)

Daarna sprak Apostel Anthon H. Lund; hij las een gedeelte van hoofdstuk 4, van den Zendbrief van Paulus aan de Efeze, en drukte zijne belangstelling uit in hetgeen Pres. Smith gezegd had. Eveneens sprak hij over de organisatie van de Kerk, welke een volmaakte organisatie is, doch niet nieuw en ook niet door een mensch daargesteld, het is die organisatie welke door Christus daargesteld, doch dat een afval had plaats gehad en alzoo een herstelling. Verder gaf hij een overzicht van de uitbreiding van het Priesterschap in de dagen van Joseph Smith en ook van de geschiedenis van de organisatie in de dagen van Christus.

Pres. Lund haalde eveneens teksten uit den Bijbel aan, waaruit bleek dat er meer dan twaalf Apostelen tegelijk bestonden in de vroegere Kerk. En zeide dat de Heer dit werk volbrengen zal. Het is voor ons om onszelven betere mannen en vrouwen te maken, en den Heer te toonen dat wij zijn werk hetwelk hij voor ons gedaan heeft waarderen. Hij bad dat de Heer het volk door de geheele Kerk wilde zegenen.

President Brigham Young van het Quorum der Twaalf Apostelen was de volgende spreker. Hij zeide, dat hij de Openbaring betreffende de organisatie van het Heilige Priesterschap vele malen gelezen had, doch hij had hetzelfde nimmer zoo duidelijk verstaan als thans, door het luisteren naar President Smith. Een kennis van het Evangelie wordt trapsgewijze verkregen. „Wij verkrijgen lijn op lijn, regel op regel” en ten laatste zullen wij Christus kennen als Hij zal verschijnen. God had hem van af zijn kindsheid nimmer verlaten, en dit is als een regel de ondervinding van de Heiligen der laatste Dagen, zoowel persoonlijk als in het algemeen. De liefde voor elkander, in onze verhouding en in den dagelijkschen levenswandel vermeerderd steeds.

De spreker zeide verder dat hij niet gerust gevoeld had, dan toen het Presidentschap weder georganiseerd was; gelijk onlangs plaats had. Hij verheugde zich in deze Conferentie tegenwoordig te zijn, zijnde geheel in overeenstemming met het doel. Hij verwees naar gebeurtenissen in de voorbijgegane geschiedenis der Kerk, toonende de noodzakelijkheid om de volle organisatie van het Priesterschap te hebben overeenkomstig het volmaakte stelsel dat de Heer geopenbaard heeft. En vergeleek eveneens den toestand van de Heiligen van heden met dien van voorheen, waaruit bleek hoe grootelijks zij thans gezegend zijn.

Daarna sprak Ouderling John Henry Smith van het Quorum der Apostelen. Hij was verheugd in het voorrecht te kunnen mededeelen dat de Raad der Apostelen één waren in elke stap

welke zij genomen hadden sedert den dood van President Snow. De raadsvergaderingen van het Priesterschap zouden sterk zijn. Niets zou toegelaten worden hetzelfde te verzwakken. Veel van de zwakheid welke tot hiertoe in onze geschiedenis is openbaar geworden, was vanwege de niet spoedige organisatie van het Eerste Presidentschap.

Niemand welke met de leeringen der Kerk bekend is kon de onlangs gedane handeling der Apostelen bestrijden. Nochtans moet deze handeling in een Algemeene Conferentie door het volk erkend worden, 'voordat dezelve van volle kracht is. Verder gaf hij een overzicht van den toestand van het volk ten tijde van den dood van den Profeet Joseph Smith, en eindigde met zijn getuigenis te geven van de waarheid. God had aan hem de order van het Presidentschap in de Kerk geopenbaard.

Het koor en de vergadering zong het lied:

„God moves in a mysterious way”.

Dankzegging door Patriarch John Smith.

NAMIDDAG-VERGADERING.

Het koor zong den lofzang:

„Arouse, O, ye mortals.”

Gebeden door Ouderling Marriner W. Merrill, waarna het koor het lied zong:

„The nations bow to Satan's thrall”.

De Quorums van het Priesterschap waren in plechtige vergadering tegenwoordig, met het doel voor de stemming voor de Algemeene Autoriteiten der Kerk. Zij waren in de volgende orde gezeten:

Het Eerste Presidentschap, Apostelen, Eerste Zeven Presidenten van de Zeventigers, het Presideerende Bisdóm, in hunne respectiefelijke plaatsen op het platform.

Op den Zuidelijken vleugel van het platform, de Ring Presidentschappen, en Hooge Raadsleden. Op de Noordelijke vleugel Patriarchen, Bisschoppen en hunne Raadgevers. Op den Zuidelijken vleugel en daaraan liggende gedeelte van de vloer der zaal, Hooge priesters.

Op den Noordelijken lageren vleugel, Bisschoppen. Op de vier centrale gedeelten als ook het achtergedeelte van het geheele lichaam der zaal, waren in hunne respectiefelijke orders; de Zeventigers, Ouderlingen en het Lagere Priesterschap.

President Joseph F. Smith zeide dat met het stemmen het verwacht was, dat elk quorum of lichaam van het Priesterschap op zouden staan en hunne rechter handen opheffen, en spoedig weder gaan zitten, opdat de zaken zoo spoedig mogelijk afgedaan zouden worden. Zij die negatief wenschten te stemmen zouden opstaan en hunne linkerhand opheffen.

De order van het stemmen in Quorums en als een geheel was 1s volgt: Ten eerste, het Eerste Presidentschap; ten tweede, de Apostelen; ten derde, de Patriarchen; ten vierde, Presidenten der Ringen, hunne Raadgevers en de Hooge Raadsleden; ten vijfde,

Hoogepriesters; ten zesde, Zeventigers; ten zevende Ouderlingen; ten achtste, Bisschoppen en hunne Raadgevers; ten negende Priesters, Leeraars en Diakenen; ten tiende alle Leden der Kerk, sluitende in zich de geheele vergadering.

De stemming was éénstemmig bevestigend. Het schouwspel van deze groote vergadering, (8.000 tot 10.000) in het bijzonder gedurende de stemming, was onbegrijpelijk grootsch en indrukwekkend.

ALGEMEENE AUTORITEITEN.

Joseph F. Smith — als Profet, Ziener en Openbaarder en President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen; John R. Winder — als Eerste Raadgever in het Eerste Presidentschap; Anthon H. Lund — als Tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap; Brigham Young — als President der Twaalf Apostelen; als leden van den Raad van de Twaalf Apostelen — Brigham Young, Francis M. Lyman, John Henry Smith, George Teasdale, Heber J. Grant, John W. Taylor, Marriner W. Merrill, Matthias F. Cowley, Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson, Reed Smoot en Hyrum M. Smith.

John Smith — als presideerend Patriarch tot de Kerk; de Raadgevers in het Eerste Presidentschap en de Twaalf Apostelen als Profeten, Zieners en Openbaarders.

Eerste Zeven Presidenten van de Zeventigers, Seymour B. Young, Christian D. Fjeldsted, Brigham Henry Roberts, George Reynolds, Jonathan G. Kimball, Rulon S. Wells en Joseph W. McMurrin.

William B. Preston — als presideerend Bisschop, met Robert T. Burton en Orrin P. Miller als zijn Eerste en Tweede Raadgevers.

Joseph F. Smith — als Beheerder-in-vertrouwen. Anthon H. Lund, als Kerkgeschiedschrijver en algemeen Archivaris der Kerk.

Als leden van de Algemeene Kerk-Commissie van opvoeding, Joseph F. Smith, Willard Young, Anthon H. Lund, James Sharp, John Nicholson, George H. Brimhall, Rudger Clawson, Joseph M. Tanner en John R. Winder.

Joseph F. Smith, als Algemeene Hoofdopziener, en George Reynolds, als Eerste en Joseph M. Tanner als Tweede Assistent, Algemeene Hoofdopzieners der Deseret Zondagsschool Vereeniging.

Joseph F. Smith, Algemeene Hoofdopziener en Heber J. Grant en B. H. Roberts als Assistenten der Jongemannen-Ontwikkeling-Vereeniging, eveneens vier nieuwe leden voor de commissie der Zondagsschool-vereeniging, namelijk: John R. Winder, James E. Talmage, George M. Cannon en Horace Cummings.

Bathseba W. Smith, Presidentesse en Annie T. Hyde, als Eerste en Ida Smoot Dusenberry als Tweede Raadgeefster der Zustersvergaderingen en Emmeline B. Wells, als Secretaresse en Clarissa S. Williams, als Penningmeesteres.

Daarna las Pres. Joseph F. Smith een brief voor welke aan de verschillende Ringen van Zion g-zonden was, met de namen der Algemeene Autoriteiten, welke in de verschillende Ringen in stemming gebracht en algemeen ondersteund waren. Vervolgens zeide Pres. Smith, „God, een majestieuse macht voor goed verrijzende

in dit land — een Priesterschap volgens de orde van den Zoon van God, wier verbonden plicht het is het Evangelie tot de geheele wereld te brengen. Hoe is het mogelijk, dat het werk van God niet volbracht zal worden? Dit tafereel waarvan wij heden getuigen geweest zijn, zou onuitwischaar in ons geheugen geprent zijn. Wij hebben dezen dag door onze stemmen de Algemeene Autoriteiten der Kerk ondersteund. Laat ons onze uitdrukkingen van dezen dag in ons leven ten uitvoer brengen. God zegene u voor immer.” Daarna zong het koor een lofzang.

President John R. Winder zeide in hoofdzaak: In al mijne ondervindingen van vijftig of zestig jaren dat ik in de Kerk ben, gevoelde ik mij nimmer zwakker als thans. Ik ben nauwelijks hersteld van de ontroering welke over mij kwam toen Pres. Smith mij mededeelde, dat het zijn wensch was dat ik een van zijne Raadgevers zou zijn, en hoop getrouw President Smith ter zijde te staan. Daarna sprak President Joseph F. Smith wederom eenige woorden, over de organisatie en autoriteit van het Eerste Presidentschap en zijn voornemen om met zijn Raadgevers gezamentlijk de verantwoordelijke roepingen te vervullen. Apostel Hyrum M. Smith (onlangs benoemd tot het Quorum der Apostelen) was de volgende spreker, welke zijne gevoelens te kennen gaf zijn roeping getrouw te vervullen en dankte de Heiligen dat zij hem ondersteund hadden, en vroeg de zegeningen des Heeren voor hem en al de aanwezigen. Nadat de Conferentie tot April eerstkomende verdaagd was, zong het koor en de vergadering

„Wij danken U Heer, voor Profeten”.

Dankzegging door Ouderling Abraham O. Woodruff.

Twee Helden.

door W. J. SLOAN.

Ik stond met een vriend bij een marmeren plaat en luisterde naar dien vriend als hij de geschiedenis van het levenswerk van hem vertelde, wiens lichaam daar beneden sliep; het was een geschiedenis van vaderlandsliefde.

Slechts eenige jaren geleden werd het geroffel van den trom door het land gehoord; op dit geroep, snelden mannen voorwaarts om hun dienst en zoo noodig het leven aan te bieden om de dierbare vlag te verdedigen. Deze die hier sliep was een van de duizenden. Ik luisterde naar de geschiedenis; een gelukkig tehuis, een schoon vooruitzicht, de verwachtingen en droomen des levens, en dan — de roepstem „te wapen”, de inschrijving, het onderzoek, de beproevende dagen van oefening en nieuw leven, het vaarwel van het tehuis en de geliefden, met den tocht naar het Station te midden van de opwekkende muziek. Wuifende handen van getrouwe vrienden en stemmen van „veilige terugkeer”; de tocht naar de kust, het kamp Presidio met hare oefeningen en militair leven, het transport, Honolulu, Manila, het leven in het kamp, in de Philippijnsche eilanden, Generaal Merritt, Majoor Young, de opstandelingen, het gevecht, den kogel, en zijn slacht-

offer, het graf in het verre land; de zorg van de ouders en geliefden, de treurige tehuiskomst in een metalen kist, de plechtige dienst en processie, de begrafenis van een doode der natie met militaire eer! Te wel was de geschiedenis bekend, nochtans van mijn hart deed ik dit gevoel weerklinken van den verhalen, als hij zeide, „Kon ik mijn wensch hebben, zoo zou ik bij hetgeen op deze marmeren plaat gebeiteld is toevoegen: „Hier ligt een held”.

En toen, ik dacht aan een graf, met een klein kenteeken van hout, in een afgelegen gedeelte van die stille stad, en de geschiedenis van hem welke daar beneden sluimerde en die ik gekend had. Hij was een strijder, nochtans geen militair muziek deed zijn bloed sneller stroomen, geen vriendenkreten van goedkeuring bereikte zijn oor; geen kameraden sloten zich aan zijne zijde met de kreet van overwinning op hunne lippen; de zijne was een lange, eenzame strijd, met niemand als God en een schemering van herinnering om hem welkom te heeten.

Geboren in een klein huis wier kamers eens net gemeubileerd waren doch treuriglijk vergaan, van ouders welke armoede kennen als slechts diegene welke zulk een leven doorbrengen. Armoede is geen misdaad doch vele malen zijn de gevolgen daarvan zulks, een vader welke drank liefhad en zelfs erger; honger, kou, vloekingen, zonden was de atmosfeer van zijn kinds tehuis. Het eenige verlossende kenmerk van zijn kindsheid was eene liefhebbende, geduldige moeder; wonderlijk treurig zijn soms de toewijdingen van sommige vrouwen. Deze moeder stierf als het kind zes jaar oud was, ten tijde als de vader in een staatsgevangenis was. Eenige jaren, en hij had de ondervinding opgedaan van het leven in een weeshuis, aangenomen ouders, en het verlies der laatste door den dood; en dan kwam de groote wereld en den strijd voor het bestaan, den morgenstond van het man zijn, een groeiende verwezenlijking van de waarheid van de goddelijke woorden: „De ongerechtigheid van de vaderen zullen bezocht worden op de kinderen”. Nochtans met deze kennis kwam de herinnering aan de woorden van zijne moeder, de raadgevingen van zijne aangenomen ouders, en het verlangen een eerlijk leven te lijden. Op den leeftijd van vijftien jaar begon de strijd in werkelijkheid, het was een strijd tusschen recht en onrecht, goed en kwaad, de eene aangeleerd, de andere geërfd; het zou geen strijd zijn van een dag noch van een jaar, doch van een levenstijd. Ik gebruik zijne eigene woorden.

Van af den vijftienjarigen leeftijd, thans ongeveer vijftig jaar geleden is daar nauwelijks één dag waarin ik niet naar drank verlangd heb. Ik heb nimmer in mijn leven hetzelfde geproefd en nochtans somtijds denk ik, ik weet den smaak zoo goed als zij welke het voor jaren gebruikt hebben; zelfs op dezen dag, verlang ik zeer naar datgene dat ik weet dat een vijand is, dat mannen drinken; hetwelk het verstand steelt”. Dit verlangen was in mij geboren, eens vaders erfenis, nochtans met de hulp van God zal nimmer daaraan voldaan worden”. Doch de liefde voor drank

was niet de geheele erfenis; de boom komt altijd van het zaad tenzij hij ingeënt is, en zelfs dan blijft de wortel nog bestaan, en alhoewel hij geen vrucht draagt, zoo kunnen van dien wortel, spranken opschieten; snijd dezelve af voordat zij datgene verwoesten wat van waarde is en goede vrucht voortbrengt.

Deze man sneed zeer diep de spranken af van oneerlijkheid zoowel als die van onzedelijkheid, dewelke van het overgeërfd zaad opkwamen; een stille stem scheen tot hem te zeggen, niemand zal het ooit weten; gaat dit pad, leeft als andere mannen, uwe familie zal het nooit weten, niemand behoeft daarmee bekend te zijn. O, gij die nimmer de verzoeker's hand rondom u gevoeld hebt u aansporende, gij weet niet wat het is den stillen strijd, hetwelk duisternis of licht voor uwe ziel beteekend. In zulke uren kwam tot hem eene fluistering, een echo van zijn kindsheid, „O, Heer maak en houd mijn lief kind eerlijk en rein en laat hem den drank haten”. Het was het gebed van eene moeder, in het lang verleden uitgesproken, de herinnering van een onderwijzing, welke nagevolgd of niet, voortduurt zoolang als het leven duurt, eens moeders woord uitgesproken in de uren der kindsheid. Als hij het gebed herhaalde, zeide hij, „Ik weet dat God dat gebed hoort en dat het met Zijn hulp beantwoord is geworden; somtijds in het uur der donkerste beproeving, heb ik den aanblik gevoeld van een paar liefhebbende oogen, welke sedert lang voor de wereld dood waren, nochtans voor mij levende en zij zijn als een bakenlicht voor mij geweest”. Afgezonderd van de wereld, zonder het applaus of bemoediging van menschen, streed hij alleen en in stilte! En de grootste strijden zijn die welke in stilte worden gestreden. Niet rijk zijnde in het goed der wereld, nochtans gelukkig en tevreden een vriendelijk echtgenoot en een beminnde vader, stierf hij in den ouderdom van zes en zestig jaar; hij leefde een nederig een voudig leven, en zij die hem gekend hadden zeiden: 't Is een goede man welke terruste gelegd is”, en zij spraken meer waarheid daar zij wisten.

Ik stond en dacht van het leven en dood van deze twee welke den grooten slaap sliepen; één bij het aanbreken van den mannelijken leeftijd, een in de avondschemering van het leven; één had den dood ontmoet en ontvangen van de handen van een vijand in een ver afgelegene land, en zij welken hem gekend hadden vereerden hem als een held, nooit zoude ik eene tittel van zijne eer weg willen nemen; hij had het alles verdient. De andere had geleefd en het leven behouden als een held, in stilte en alleen, met alleen zijn God te getuigen van zijn worstelingen: en ik dacht: indien ik mijn wensch kon vervuld zien, deze twee, lente en winter, zouden zijde bij zijde liggen in deze stille stad, met één steen om de plaats aan te duiden, waarop de woorden waren, „Hier liggen twee Helden”. „Vrede heeft niet minder hare overwinningen dan oorlog”. Niets is verborgen; niets is geheim; de Gever van het leven kent elk leven; voor Hem zullen allen staan; door Hem zullen allen geoordeeld worden, door Hem allen beloond.

(Impr. Era.)

STATISTIEK VERSLAG

van de Nederlandsch-Belgische Zending voor de elf maanden eindigende 30 November 1901.

NEDERLAND:	Confereentie- Presidenten.	Zendingen			Lokale Priesterschap.				Leden.	Totaal Leden en Lokale Priesterschap.	Kinderen onder 8 jaren oud.	Totaal aantal zielen.	Gedoopt.	Naar Zion vertrokken	Aangekomen.	Verhuisd.	Overleden.	Afgesneden.	Evangelie Gesprekken.	Tractaten uitgegeven.	Boeken uitgegeven.	Vergaderingen gehouden.	
		Hoogepriester	van Zion.	Zeventigers.	Vrouwelijke Zendingen.	Onderlingen.	Priesters.	Leeraars.															Diakenen.
		Onderlingen.	Ouderlingen.	Priesters.	Leeraars.	Diakenen.	Leden.	Kinderen onder 8 jaren oud.															Totaal aantal zielen.
ROTTERDAM	H. De Brj.	9		9	2	4	10	16	10	448	490	189	679	108	29	28	9	9	2	5409	13720	262	741
AMSTERDAM	S. F. Taylor.	6		6	7	8	8	18	10	364	407	128	535	61	12	6	16	4	2	2669	7750	225	396
GRONINGEN	J. C. Platt.	5		5	8	5	4	4	5	181	208	94	297	33	15	1	1	6	2	1782	5580	98	782
ARNHEM	G. L. Weijer.	1		3	1	5	4	6	5	168	188	66	254	26	7	2	6	5	1	1113	3125	46	270
BELGIË:																							
LUIK	C. P. Beus.	3		3		3	2	3		63	71	21	92	6	6			1	3	524	1793	67	353
BRUSSEL	L. van den Akker.	2		2		2	2		1	33	36	12	48	5		3	1			265	965	18	71
		1	28	1	2	27	31	47	31	1257	1395	510	1905	234	69	35	33	25	8	11762	32933	716	2613

SYLVESTER Q. CANNON, *President.*

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

De Nederlandsch-Belgische Zending in 1901.

Ingevolge het verzoek van President Francis M. Lyman van de Europeesche Zending ten dienste van het statistiek verslag van de Nederlandsch-Belgische Zending over elf maanden (tot op het einde van November 1901), zijn wij in staat gesteld hetzelfde gereed te maken om in dit, het laatste nummer der *Ster*, voor dit jaar te plaatsen. Het is immer van belang de gevolgen der werkzaamheden van de dienstknechten des Heeren in den vorm van een rapport daar te stellen, voornamelijk wanneer de bewijzen van naarstigheid en succes in de uitbreiding der waarheid in zoo groote mate merkbaar zijn als aan het einde van dit tijdperk het geval is. Door een weinig onderzoek kan iedereen een klaar begrip krijgen van den vooruitgang in de elf maanden dezes jaars gemaakt. Van bijzonder belang is het voor de in dit veld arbeidende Zendingen om dit verslag te onderzoeken ten einde, door vergelijking van het werk volbracht in verschillende gedeelten der Zending, beter te waardeeren en te overwegen op welke wijze en door welke middelen het mogelijk zal zijn om vermeerderde bevordering in de toekomst te erlangen. Een besef van den tegenwoordigen toestand dezer Zending kan beter verkregen worden door dit te vergelijken met vorige jaren. Het is bijvoorbeeld opmerkelijk dat, de in de laatste elf maanden verrichte werkzaamheden, in het algemeen, veel te boven gaan het werk van verleden jaar. Deze voorspoed is het gevolg van de rijke zegeningen des Heeren op de getrouwe, onvermoeide inspanningen Zijner dienstknechten alsook door de hulp en bijstand der Heiligen, in alle gedeelten des velds.

Het is ons streven in dit jaar geweest om verbeteringen en vorderingen in alle richtingen te maken tot grooteren voorspoed van het werk. De Zondagsscholen zijn vooruitgegaan en van meer eenheid en overeenkomst met de door de Commissie van Zondagscholen gemaakte regelingen. Sommige vertakkingen zoo vermeerderd geworden zijnde in getal van lidmaten en in belangstelling in het Evangelie is het noodzakelijk geworden nieuwe, welgelegen lokalen te verkrijgen. De navorsching voor het Evangelie in plaatsen waar het in het verleden weinig verkondigd is geweest heeft veroorzaakt de opening van nieuwe velden waar vruchten spoedig worden verzameld. In alle deelen der Zending is er een geest merkbaar van ernstige belangstelling in en onderzoek van de beginselen van het Evangelie.

Onder deze omstandigheden en met het vaste vertrouwen op de noodige hulp en zegeningen des Heeren zouden wij niet ver-

eenigd voortgaan in Zijn dienst, aangenomen hebbende het schild des geloofs en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods woord, om den goeden strijd te strijden, en overwinning te verkrijgen voor de waarheid? Laat dan elkeen die de roeping ontvangen heeft om deze boodschap te verkondigen zijne kracht en ijver inspannen in getrouwheid en in eensgezindheid met zijne broederen om zijne verantwoordelijke plichten te volbrengen opdat de zegeningen des Heeren dit werk mogen vergezellen en tot grooteren voorspoed strekken. En laat allen die van de waarheid overtuigd zijn worden herinnerd dat op hen rust de plicht om daarmee in overeenstemming in woord en daad te leven, getuigenis van dezelve af te leggen en op allerlei wijze te helpen in het voortrollen des werks, en daardoor deelgenooten te zijn aan heerlijke zegeningen.

Begrafenis van Ouderling Henry R. James.

De laatste droevige eerbied aan het stoffelijk overschot van Ouderling Henry Robert James, die den 10 October te Luik, België, overleden is, werd Zondag den 10den November, te Logan, Utah, betoond. De lijkdienst werd in den Logan Tabernakel gehouden, en was zeer druk bezocht. Bisschop Hyde van de Vijfde Wijk leidde de vergadering. Het lied „Nader mijn God tot U” werd gezongen. Na het gebed zong het koor het lied „O mijn Vader.”

Ouderling John T. Caine Jr. las eenen brief geschreven door President Sylvester Q. Cannon aan den vader van Ouderling James verklarende den vlijt en getrouwheid door den overledene betoond gedurende den tijd van zijn verblijf in het Zendingsveld. Broeder Caine gaf getuigenis van zijne openhartigheid, eerbaarheid en goed karakter, en offerde woorden van vertroosting aan de beroofden. Verder waren heerlijke getuigenissen gegeven betreffende den ijver in het werk des Heeren, de standvastigheid, en de beminlijke eigenschappen van Broeder James, uitgesproken door zes jonge mannen welke hem van zijne jeugd af gekend hadden, en welke mede-arbeiders met hem waren in de Jongelings Vereeniging der Kerk. De zegeningen des Heeren en de vertroostende invloed van Zijnen Geest waren afgesmeekt ten bate van de familie opdat zij zich mochten onderwerpen en gevoelen te zeggen, „Uw wil, niet de onze, O Heere, geschiedde.”

Na eenige woorden van den Bisschop, zong het koor den lofzang „Ik weet dat mijn Verlosser leeft”, en de vergadering werd geëindigd door het gebed. De lijkist werd van de zaal gedragen (terwijl het orgel speelde „Ik heb een Heiland”) en toevertrouwd aan moeder aarde tot den morgen van de opstanding. Er was een algemeen gevoel van droefheid en medelijden voor de familie van Br. James, maar toch van diepe tevredenheid in de getrouwe voleindiging van zijn aardsche loopbaan in den dienst des Heeren.

Correspondentie.

Het heeft ons veel blijdschap veroorzaakt, een interessant schrijven van ex-President Alfred L. Farrell, onlangs te ontvangen.

De brief is grotendeels over persoonlijke zaken en toch terzelfder tijd is hij vol van ernstige navorsching betreffende den toestand der Heiligen en het werk in het algemeen. Broeder Farrell stelt veel belang in den voorspoed en den vooruitgang van alle degenen in deze Zending welke een heilig verbond met hunnen Hemelschen Vader gesloten hebben, Hem in volkomen gehoorzaamheid volgens het weder herstelde Evangelie te dienen. Daar het voor allen een genadegift is, is het van groot gewicht om te streven de voorrechten en zegeningen hieraan verbonden te verdienen. Hij verklaart verder: dat algemeenlijk wordt veel voorspoed in Zion, het land van belofte, op het tijdelijke zoowel als het geestelijk gebied genoten. Br. Farrell eindigt zijnen brief met zeer hartelijke groeten aan alle Zendingelingen en Heiligen, voornamelijk diegenen welke hij persoonlijk gekend heeft, door de geheele Zending toe te roepen.

Ouderling Meeuwes Bakker schrijft ons den 26 November van het werk in Utrecht als volgt:

Geliefde Broeder!

Uwen brief heb ik ontvangen en ik was ten hoogste verblijd om van u te hooren. Broeder Denkers en ik, wij zijn dankbaar en tevreden en wij zijn te zamen vereenigd. Tevens, hebben wij een goed geloof dat hier vele oprechte menschen zijn welke naar waarheid zoekende zijn. Wij hopen met de hulp des Heeren geleid te worden door Zijnen Geest om hen te vinden. Verschenen Zaterdag en Maandag-avonden hebben wij drie personen gedoopt en de vooruitzichten voor de toekomst zijn schoon. Wij hebben geloof dat door middel van traktaten wij wel onderzoekers zullen krijgen, maar wij hebben nog velen die steeds onderzoeken. Elken avond en eveneens den namiddag zijn wij bezet, en daar wij meer en meer onderzoekers krijgen, kunnen wij ze allen haast niet bezoeken. Wij zijn beide gezond en dus gevoelen wij ons gelukkig en tevreden.

Van Ouderling Klaas Jongsma, vroeger werkzaam in dit Zendingsveld, hebben wij het volgende, onder datum van 8 November, van Salt Lake City, Utah, ontvangen:

Door dezen kan ik u melden dat uwe geëerde letteren van 18 September mij ter hand zijn gekomen. Ik heb het voorrecht onlangs mogen smaken om een gezelschap Heiligen hetwelk hierdoor gereisd is, een hartelijk welkom toe te roepen in dit bergachtig land. En ik was dan ook verheugd de vruchten van Holland wederom te mogen opwerken. Namelijk dat de geest van vergadering steeds werkt om de Heiligen hier te doen vergaderen; maar dit weet ik ook als de broeders en zusters den geest van het Evangelie niet

met zich hebben, zullen zij hier geen gelukkig te huis gevoelen en zullen zij ook nimmer de zegeningen Zions opmerken.

Nu, geliefde broeder, ik gevoel mij hier volkomen tehuis, en ik wensch geen ander ding dan alleen te smaken de zegeningen van het Evangelie. Och ja als wij allen maar meer wilskracht hadden en dezelve gebruikte, zouden wij als Heiligen der laatste Dagen meer vorderen, maar de Heere zal voorzeker Zijn werk voleinden.

Brusselsche Conferentie.

De Conferentie van de Brusselsche Afdeeling der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd gehouden op Zondag 24 November l.l.

De vergaderingen werden gehouden te 10 uur voormiddags in het gewone lokaal, Rue de la Princesse 20 en 's namiddags te 3 uur en 's avonds om 8 uur in de zaal „Le Coq”, Rue Royale St. Marie 218.

Tegenwoordig waren Sylvester Q. Cannon, President der Nederlandsch-Belgische Zending; Charles P. Beus, President der Luiksche Conferentie; Ouderling John H. Peterson van de Rotterdamsche Conferentie; de President en reizende Zendeling van de Brusselsche Conferentie. De vergaderingen werden geleid door den Conferentie-President Leendert van den Akker.

De eerste vergadering werd geopend door het zingen van lied 160: „Heer al maak mij uwe wegen”, gebeden door L. van den Akker, waarna gezongen werd lied 105: „Avondmaalslied”.

Nadat Ouderling Lucas Roghaar eenige woorden gesproken had over de voorrechten en zegeningen, welke aan het deelnemen van het avondmaal verbonden zijn en er op wees, om het met een oprecht hart te gebruiken, werd het door hem en Ouderling John H. Peterson bediend.

Hierna sprak President L. van den Akker eenige woorden van inleiding tot de vergadering en zeide, dat wij als Heiligen der laatste Dagen het voorrecht hebben om eene conferentie te houden en dat ieder een gelegenheid heeft om zijne stem te geven tot ondersteuning van de leiders der Kerk. Hierna stelde hij de Algemeene Autoriteiten der Kerk en den President der Europeesche Zending voor, benevens Ouderling Sylvester Q. Cannon als President der Nederlandsch Belgische Zending; Leendert van den Akker als Conferentie-President en Lucas Roghaar als reizende Zendeling der Brusselsche Conferentie, alsmede het lokale Priesterschap en ambtenaren, welke allen in hunne roepingen ondersteund werden.

Het statistiek verslag werd voorgelezen, hetwelk luidt als volgt: Aantal Zendingen, Zeventigers van Zion 2; Lokale Priesterschap: Priesters 2; Diakenen 1; aantal leden 33; kinderen onder acht jaren 12; totaal aantal zielen (zendingen niet medegerekend) 43.

Het verslag van de werkzaamheden der Zendingen in de

Brusselsche conferentie, van af 1 Mei tot op 31 October luidde: traktaten verspreid 650; boeken verspreid 16; vreemde huizen bezocht met het eerste tractaat 475; huizen bezocht door uitnoodiging 15; evangeliegesprekken 149; Vergaderingen gehouden 27; Zondagsscholen 13; Priestervergaderingen 1; personen gedoopt: niet-leden 3, kinderen van leden 2; bevestigd 5; ontvangen van andere afdeelingen 3.

President Sylvester Q. Cannon sprak toen aangaande het Evangelie hetwelk in deze dagen geopenbaard was, dat wij allen een getuigenis zouden hebben en dat wij het Evangelie, hetwelk wij aangenomen hebben, nauwkeurig zouden leven. Verder sprak hij van de verschillende gaven des Geestes; dat het Priesterschap weder gegeven is en dat wij het zouden respecteeren ten allen tijde.

De laatste spreker was John H. Peterson, die sprak aangaande verschillende doeleinden hier op aarde, welke een mensch moet volbrengen. Verder behandelde hij de beginselen welke een mensch moet gehoorzamen en dat er zekere bedienaars moeten zijn, die macht hebben om ze te bedienen.

Geëindigd door het zingen van lied 76: „De nacht vliedt heen”. Dankzegging door Priester Jan van Woerkom.

De namiddag-vergadering werd geopend door het zingen van lied 26: „Komt Heiligen komt”. Diaken Camille Bloemen sprak het gebed uit, waarna lied 46: „Verlosser van Israël” gezongen werd.

De eerste spreker was Ouderling Lucas Roghaar, die het Evangelie besprak, hoe het in de dagen van Christus gepredikt werd, en nu in deze dagen, hoe dat de menschen van de leer van Christus afgedwaald zijn, en gaf verder zijn getuigenis, dat Jozeph Smith een van de grootste profeten was die op aarde geleefd hebben.

De volgende spreker was John H. Peterson. Hij verklaarde de zaligheid voor de dooden. Verder sprak hij over het verlossingswerk van den Zaligmaker en den vrijen wil aan den mensch toegestaan zijn weg te kiezen, en gaf nog een krachtig getuigenis van de goddelijkheid van dit werk. Daarna werd een solo (op de viool, begeleid door de piano) door de Broeders Walter M. Bond en B. Morris Young gegeven.

De laatste spreker was President Cannon, die de echtheid van het Evangelie besprak en dat er nog zooveel menschen hongerig en dorstig zijn naar de waarheid. Hij moedigde de Heiligen aan om zichzelf te bereiden en het werk in orde te maken voor hunne familieleden, hetwelk op hunne schouders rust.

Geëindigd door het zingen van lied 138: „Leidsman van Israël”. Dankzegging door Ouderling L. van den Akker.

De avondvergadering, in de Fransche taal gehouden, geleid door Pres. Cannon, werd geopend te 8 uur met een viool-solo door B. Morris Young, begeleid door W. M. Bond, met piano. Gebed geofferd door Pres. Cannon.

De eerste spreker was Ouderling Charles P. Beus, welke de eerste beginselen van het Evangelie uitlegde en zulks duidelijk

beweest door de Heilige Schriften. Daarna toonde hij aan dat de afval gekomen was, en bewees door den afval dat wederoprichting geschieden moest en getuigde dat deze plaats gehad heeft door middel van Joseph Smith als een Profeet des Heeren.

De tweede spreker was Conf. Pres. L. van den Akker, die in 't Hollandsch sprak, met Pres. Cannon als vertaler. Hij verklaarde in eenige woorden wat Mormonisme meent en zeide, dat het de waarheid is en dat een ieder, welke dit met een biddend hart wil onderzoeken, kan gewaar worden of deze leer uit God is, dan of wij van onszelven spreken. Daarna werd een heerlijk duet getiteld: „Hearts and Flowers” met veel talent en op gevoelvolle wijze gespeeld door Broeder B. Morris Young violist, en W. M. Bond, pianist, waarna Pres. Cannon als laatste spreker optrad. Hij bewees de gelijkheid van de prediking van het ware Evangelie in deze dagen met de prediking van hetzelfde door de dienstknechten door Christus uitgezonden, en gaf een sterke getuigenis dat het Evangelie in deze dagen wederom hersteld is in hare volheid met levende Apostelen, Profeten, krachten gaven en zegeningen; spoorde de vreemdelingen aan, het Evangelie te onderzoeken en beloofde een ieder, dat wanneer zij het in nederigheid en met een oprecht hart zouden doen, dat zij de goddelijkheid deszelve zouden bekennen.

Ten slotte werd een piano-solo gegeven door W. M. Bond, welke ook in deze een groote bekwaamheid toonde. Dankzegging door Ouderling Charles P. Beus.

De Priestervergadering werd gehouden op Zaterdag 23 Nov., alwaar eenige woorden van aanmoediging werden gesproken tot de Zendingen.

LUCAS ROGHAAR, *Secretaris*.

De Zending in andere Landen.

Het volgende is een uittreksel van het verslag van Zending Alma O. Taylor, hetwelk hij aan zijn vader President Joseph E. Taylor van den Salt Lake Ring van Zion zond, aangaande de toewijding van het land van Japan voor het Zendingswerk door Apostel Grant op 1 September 1901:

„Deze dag vastdag zijnde, zoo aten wij geen morgen eten, doch gingen omstreeks 11 uur in het woud tot het houden van een gebeds vergadering. Wij vonden een klein boschje aan de zuid zijde der heuvelen ten Zuiden van Yokohama.

„Wij zetten onszelven op den grond in een cirkel neder en openen onze vergadering met het zingen van „Wij danken u Heer voor Profeten“. Toen volgde Broeder Grant met gebed, hetwelk door een ander gebed van Broeder Kelsch gevolgd werd. Toen zongen wij „De Dag der Bevrijding“, waarna Broeder Ensign in gebed voortging en zonder van onze knieën op te staan ging ik voort in het gebed. Nadat deze gebeden opofferd waren zongen wij „Komt, Heiligen Komt“. Toen knielden wij wederom in een cirkel en Apostel Grant sprak het toewijdingsgebed.

„Zijn tong was ontbonden en de Geest rustte machtig op hem; zoo zeer, dat wij gevoelden dat engelen van God in onze nabijheid waren. Het volgende is een overzicht van hetgeen hij bad.

„Een verzoek aan den Heer om de woorden te hooren welke gebeden zouden worden en uitdrukkingen van dankbaarheid voor genoten zegeningen en voor onze roeping.

„Het verzoek om vergiffenis van onze zonden. Toewijding van het land vóór de bekendmaking der waarheid en tot het volbrengen van de doeleinden van den Heer aangaande de vergadering van Israël en de vestiging van gerechtigheid op aarde.

„Door de macht van het Priesterschap en in den naam van Jezus werd Satan geboden zijn macht over de harten der menschen los te laten en berispt te zijn in zijne pogingen om het werk van den Heer in dit land te overwinnen.

„Woorden van dank tot God voor de bewaring van het volk van Japan, voor de macht van de ketterij van afvallig christendom en dat Hij hen genoeg met kennis gezegend had om de enghartigheid van de menschelijke gemaakte christendom te zien, hetwelk men getracht had onder hen intevoeren.

„Een verzoek aan den Heer om de harten van het volk aan te raken opdat zij mochten weten dat wij deugdzaame mannen waren van eer en toewijding en dat wij onder hen kwamen om hen goed te doen; dat zij toebereid mochten worden om de stem van den goeden herder spoedig te herkennen.

„Verder dankzegging voor de persoonlijke gaven en zegeningen van hem zelf en zijne metgezellen en de liefde welke onder hen bestond.

„Een verzoek dat de drie Nephieten ons zouden mogen bezoeken en ons in onzen arbeid behulpzaam zijn en bracht de beloften van den Heer aan Nephi in herinnering en dat de Heer dezelve wilde vervullen”.

Na dit toewijdings gebed zongen wij „The Time is far Spent“. Daarna las Apostel Grant het gebed voor, hetwelk door Apostel Orson Hyde uitgesproken was op den Olijfberg, voor de toewijding van het land van Palestina voor de vergadering en de toekomstige woonplaats voor de Joden. Waarna Broeder Grant, Br. Kelsch, Br. Ensign en ik zelf in volgorde spraken, uitdrukkende de gevoelens van onze harten en het ernstig verlangen om ijverig in het werk des Heeren voort te gaan. Toen zongen wij: „O, mijn Vader“.

Voordat wij eindigden overwogen wij de raadzaamheid om ons twee bij twee af te scheiden en het binnenland in te gaan. Wij bleken allen gunstig te gevoelen om zulks te doen. Wij eindigden met het lied „God Moves in a Mysterious Way“ dankzegging door Broeder Ensign.

Des. News.

• Dordrechtsche Vertakking.

Op Zondag 8 November l.l. werden te Dordrecht ter gelegenheid van het in gebruik nemen van de zaal „Schildersbond“ Cornelis

de Wittstraat 32, twee Buitengewone Vergaderingen gehouden. Tegenwoordig waren: President S. Q. Cannon der Nederlandsch-Belgische Zending, H. De Brij, Conferentie-President en de Zendingen der Dordrechtsche Vertakking L. Y. Rigby en J. van Daalen, benevens eenige Heiligen van Rotterdam. Deze Vergaderingen waren zeer wel bezocht, in het bijzonder de avondvergadering. De sprekers in de morgenvergadering waren Ouderling L. Y. Rigby en Conferentie-President H. De Brij; in de avondvergadering President S. Q. Cannon en Ouderling J. van Daalen, welke over de herstelling en organisatie der Kerk in deze dagen spraken en de noodzakelijkheid om de eeuwige grondbeginselen van het Evangelie van Christus te gehoorzamen. Een goede geest heerschte in de Vergaderingen en een goed aantal vreemdelingen waren tegenwoordig.

Gemengd Nieuws.

Onlangs heeft men in Texas Ver. Staten van N. Amerika bij het boren van wellen Petroleum ontdekt. Eenige jaren geleden dacht men het een wonderlijk geval indien een Petroleum bron ongeveer 12500 liter per dag gaf, thans echter geeft een der Petroleum bronnen in dien Staat p. m. 6.250 000 liter per dag.

Professor O. T. Cook een welbekend geleerde in de wetenschap en in dienst van het Gouvernement van de Ver. Staten van N. Amerika, heeft onlangs de mededeeling gedaan, dat na zorgvuldige studie van het vraagstuk hij vastelijk gelooft dat het land van Amerika de bakermat van het menschelijke geslacht is. Hij beweert, dat de menschelijke beschaving het eerst in Amerika begon en vandaar zich over andere landen verspreidde.

Overleden.

Op Vrijdag 6 December l.l. overleed te Rotterdam Zuster Anna W. Vellinga, geb. Toornvliet, echtgenoot van Marinus J. Vellinga. Zuster Vellinga was op 5 April 1873 te Rotterdam geboren en den 15 Augustus 1901 door Ouderling H. De Brij gedoopt en den 18 Augustus door hem bevestigd. Ofschoon Zuster Vellinga vanwege hare langdurige ziekte niet in staat gesteld was de vergaderingen vele malen bij te wonen, zoo had zij een vast geloof en getuigenis van het Evangelie en onderwierp zich geduldig aan haar lijden en stierf in vertrouwen op het verzoeningswerk van haren Heer en Heiland. Wij drukken hiermede onze diep gevoelde sympathie uit voor hare echtgenoot en kinderen in het verlies van een goede en liefdevolle echtgenoot en moeder.

I N H O U D:

Buitengewone Algemeene Conferentie	Blz. 369	Brusselsche Conferentie	Plz. 380
Twee Helden	" 373	Zending in andere Landen	" 382
Statistiek Verslag	" 376	Dordrechtsche Vertakking	" 383
De Nederl.-Belgische Zending in 1901	" 377	Gemengd Nieuws	" 384
Begrafenis van Ouderling Henry R. James	" 378	Overleden	" 384
Correspondentie	" 379		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.